

Wanneer ambtenaren evenwel dit recht gebruiken om meningsverschillen over het legale beleid te regelen op een voor dit beleid of voor de instelling die de betrokken ambtenaar tewerkstelt denigrerende wijze, dan kan dit onherstelbare schade toebrengen aan de vertrouwensrelatie die tussen de ambtenaar en de Commissie moet bestaan. Deze vertrouwensrelatie is niet enkel in het belang van de dienst, maar ook in het algemeen belang. Het uiten van kritiek ontslaat ambtenaren niet van hun verplichtingen. Hogere ambtenaren hebben de taak de hervormingen en vernieuwingen te leiden en worden verondersteld hiertoe samen met anderen binnen de administratie actie te ondernemen. Het geachte parlementslid is ongetwijfeld op de hoogte van de specifieke bepalingen van het personeelsstatuut betreffende de integriteit van de personeelsleden en de discretie die door hen in acht moet worden genomen, ook nadat zij uit dienst zijn getreden.

5. De Commissie is het ermee eens dat elke verantwoordelijke organisatie, onder abstractie van overwegingen in verband met de publieke opinie, behoefte heeft aan werknemers met een kritische ingesteldheid die kunnen wijzen op en verhelpen aan zwakheden, die onvermijdelijk zijn in complexe stelsels en structuren. Binnen de Commissie wordt regelmatig en op doeltreffende wijze gebruik gemaakt van verschillende middelen om dergelijke zwakheden te melden.

6. De Commissie verwijst naar het antwoord op de vijfde vraag. Haar organisatie, structuren, procedure en activiteiten staan krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en de institutionele regelingen onder voortdurend en strikt toezicht van de Rekenkamer, de Raad, het Parlement en de Ombudsman.

⁽¹⁾ COM(2000) 200 def.

⁽²⁾ Vastgesteld onder nr. C (2002) 845.

⁽³⁾ Deze nieuwe regeling is ruimer dan de in 1999 ingevoerde regeling (Besluit 396/1999 van 2 juni 1999, PB L 149 van 16.6.1999).

(2003/C 242 E/030)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2560/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 september 2002)

Betreft: Tegenstrijdige belangen en standpunten met betrekking tot de gevolgen voor gebit en botten van in het menselijk lichaam opgenomen fluor

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het artikel „Fluor maakt Indiase boeren vroeg oud” in het Nederlandse dagblad „De Volkskrant” van 21 augustus 2002, waarvan de strekking is dat de inwoners van Jharana Khurd en andere dorpen in het centrale deel van de Indiase deelstaat Rajasthan als gevolg van het drinken van het van nature fluorhoudende grondwater al op jonge leeftijd snel verouderen als gevolg van de ziekte fluorose die leidt tot een langzame verbrokkeling van botten en tanden, gebogen ruggen en ingedeukte knieën, en dat dit proces met gebruik van de vitamines C en E, calcium en anti-oxydanten weliswaar kan worden stopgezet maar nooit worden teruggebogen?

2. Herinnert de Commissie zich dat in de jaren '50 en '60 in verschillende Europese landen werd bepleit om naar Amerikaans voorbeeld fluorafval uit de staalindustrie, aluminiumindustrie en atoomindustrie nuttig te maken als middel tegen tandbederf bij kinderen door het toe te voegen aan het drinkwater, en dat dit voornemen toen veel weerstand heeft opgeroepen vanwege de vrees voor verbrokkeling en uitzetting van botten, aantasting van het zenuwstelsel, het hyperactief worden van kinderen en mogelijk ook kanker, waardoor fluor uiteindelijk geen vanzelfsprekend bestanddeel van het drinkwater is geworden?

3. Hoe beoordeelt de Commissie het eind juli 2002 door de toenmalige Belgische minister van Volksgezondheid en Milieu uitgesproken voornemen om het gebruik van fluor in tandpasta, kauwgom en menselijke consumptie van fluorhoudende voedingssupplementen, fluortabletten en fluordruppels actief tegen te gaan of te verbieden? Is doorvoering van deze maatregel strijdig met EU-regels en zo ja, waarom?

4. Beschikt de Commissie over vergelijkingsmateriaal over de gevolgen voor de gezondheid van inwoners van gebieden binnen de EU waar het drinkwater van nature of kunstmatig fluor bevat en die waar dat niet zo is? Valt daaruit de gangbare conclusie af te leiden dat fluor in het algemeen slecht is voor de gezondheid, maar dat uitsluitend kleine hoeveelheden die niet worden ingeslikt gunstig kunnen zijn voor het gebit?

5. Acht de Commissie op grond van de tot nu toe opgedane ervaringen strengere voorzorgsmaatregelen gewenst tegen het optreden van ziekteverschijnselen als gevolg van natuurlijke of kunstmatige aanwezigheid van fluor in het drinkwater of het voedsel?

(2003/C 242 E/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2639/02
van Kathleen Van Brempt (PSE) aan de Commissie

(18 september 2002)

Betreft: Verbod fluorsupplementen

België verbiedt binnenkort als eerste EU-lidstaat fluorsupplementen. Daarmee is België het eerste land ter wereld dat fluorsupplementen verbiedt. De federale minister van Volksgezondheid stelt de Europese Commissie gevraagd te hebben de fluorsupplementen in heel de EU te verbieden. Volgens de minister weigert de Commissie daar voorlopig op in te gaan. De minister wil in een later stadium ook een algemeen verbod op fluor.

1. Volgt de Commissie de redenering van de Belgische minister dat fluor en fluorsupplementen een risico inhouden voor de lichamelijke en psychische gezondheid?
2. Wat is de precieze reden van de Commissie om het voorbeeld van België niet te volgen?
3. De minister beweert dat het aantal gevallen van fluorvergiftiging stijgt. Heeft de Commissie weet van fluorvergiftigingen in de EU? Zo ja, om hoeveel gevallen van fluorvergiftiging gaat het precies? Wat waren de gevolgen voor de slachtoffers?
4. Zal de Commissie in de toekomst stappen zetten voor een verbod op fluorsupplementen en later algemeen op fluor? Zo ja, wanneer?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2560/02 en E-2639/02

(30 oktober 2002)

Uit hoofde van Richtlijn 98/34/EG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾ is de Commissie op 2 augustus 2000 in kennis gesteld van het Belgische ontwerp voor een „Koninklijk Besluit tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 3 maart 1992 betreffende het in de handel brengen van nutriënten en van voedingsmiddelen waaraan nutriënten werden toegevoegd”. Dit ontwerp had onder meer tot doel chroom en fluor van de lijst van goedgekeurde nutriënten te schrappen. In haar reactie op de kennisgeving merkte de Commissie op dat het ontwerp, voor wat het gebruik van chroom en fluor in de vorm van voedingssupplementen betreft, betrekking had op een onderwerp dat viel onder het voorstel voor een Richtlijn inzake voedingssupplementen⁽²⁾, dat op 8 mei 2002 aan het Parlement en de Raad was voorgelegd. In overeenstemming met het bepaalde in artikel 9, leden 3 en 4, van Richtlijn 98/34/EG werd de Belgische autoriteiten verzocht de goedkeuring van het ontwerp in kwestie twaalf maanden uit te stellen, te rekenen vanaf de datum waarop de Commissie de kennisgeving had ontvangen. De Belgische autoriteiten voldeden aan hun verplichting om destijds de goedkeuring van het ontwerp uit te stellen. Het werd uiteindelijk in juli van dit jaar goedgekeurd.

De Commissie is niet voornemens fluoride in voedingssupplementen te verbieden. Richtlijn 2002/46/EG van het Parlement en de Raad inzake voedingssupplementen⁽³⁾ werd op 10 juni 2002 goedgekeurd. De goedgekeurde tekst was gebaseerd op het gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 18/2002⁽⁴⁾ dat in december 2001 onder Belgisch voorzitterschap zijn definitieve vorm kreeg en werd goedgekeurd. De richtlijn is op 12 juli 2002 in werking getreden en de lidstaten moeten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 31 juli 2003 aan de richtlijn te voldoen. Ook zij erop gewezen dat fluoride een van de in bijlage I van de richtlijn vermelde vitamines en mineralen is die onder speciale voorwaarden bij de vervaardiging van voedingssupplementen mogen worden gebruikt.